

متن پرسش

سلام استاد: منظور از ظلم به خدا در این حدیث چیست؟ همچنین ظلم بنده به خدا به چه معناست؟ آیا ظلم بنده بر خدا «لیعلم» است؟ تا او خود را در بنده بهتر ببیند. «اگر بنده نیاز به طهارت داشته باشد و وضو نگیرد بر من ظلم کرده است اگر وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند بر من ظلم کرده است اگر وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند و از من درخواست نکند بر من ظلم کرده است و اگر وضو بگیرد و نماز بخواند و از من درخواست کند و من حاجتش را ندهم بر او ظلم کرده ام.» زیر سایه آقا سید الشهدا باشید استاد عزیزم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! با توجه به این که خداوند انسان را در زمین آورد تا انسان به حکم خلیفه اللہی اش آینه ای شود که خداوند خود را در آن آینه می‌نگرد؛ انسان باید طوری عمل کند تا به زیباترین شکل مظهر نمایش انوار الهی باشد و هر اندازه در این امر کوتاهی کند، به یک معنا همان طور که در روایت مذکور هست، به خداوند ظلم کرده و از این جهت حتی ائمه «علیهم‌السلام» با همه عظمتی که دارا هستند، خود را گنهکار می‌دانند و خداوند هم با نور غفران خود در این موارد در صحنه است و این غیر از ظلمی است که انسان با زیرپاگذاردن شریعت الهی مرتکب می‌شود. موفق باشید